

Kittet tillverkas av finmalen krita och rå linolja i proportionerna cirka 85/15 volymprocent. Mer olja ger ett smidigare kitt och mer krita ger ett styvare kitt. Kan kittet hållas samlat i handen utan att det kladdar mellan fingrarna har det rätt konsistens. Med tiden kan ett linoljekitt förlora sin elasticitet och bli hårt och sprött. Förvara kittet lufttätt. Linoljan kan ersättas med andra vegetabiliska oljor som jordnötsolja eller sojaolja och ändå ha samma goda egenskaper. Valet av krita har också betydelse för kittets smidighet och hållbarhet. Många olika typer av syntetiska, konsthartsbaserade kitttyper förekommer idag och används alltmer både vid nytillverkning och vid renovering av fönster. Viktigt är att kittet inte ger upphov till skador på glas eller båge samt att det är möjligt att avlägsna utan större svårigheter vid en framtida renovering.

När man gör fönsterkitt är det viktigt att det är elastiskt och kan följa rörelserna i fönstret. Det resultatet får man om man använder rå linolja, som har dålig torkförmåga. Gör man ett kitt som torkar mister det sin elasticitet och den enda fördelen är då att inte fåglarna äter upp det lika gärna. Har du kitt kvar i burken, håller det sig bäst om du slår en skvätt rå linolja över det. Använder du fönsterkitt och vill ha det mjukare tillsätter du rå linolja, ta upp kittet på en skiva och behandla det som en deg. Tycker du att kittet är för löst, tillsätter du istället mera krita.

På en inoljad eller linoljegrundad båge håller kittet i regel väl medan det på en ogrundad båge torkar snabbare och ofta spricker redan efter en kort tid. Äldre recept innehåller ofta blyvitt som gjorde kittet mera mjukt och smidigare en längre tid. Blyvitt är dock ett giftigt pigment som inte ska användas.

Krita är bergarten kalksten som renats; i Sverige finns det framför allt i Skåne.

Krita är ett vitt eller gråvitt pulver eller massa, luktlöst eller nästan luktlöst. Inom måleri har det använts framför allt för grundering då det i själva oljefärgen inte blir särskilt täckande.

Krita är mindre rent kalciumkarbonat (97 %), resten är lera och kvarts.

Krita kan irritera hud och vara frätande på ögonen.

KÄLLOR:

Antell, Olof & Lisinski, Jan, Fönster - historik och råd vid renovering,

Riksantikvarieämbetet, Rapport 1988: 1. Millhagen, Rebecka (red.),

Hantverket i gamla hus, Byggförlaget 1999. Nyström, Bengt m.fl. (red.),

Hantverk i Sverige, LTs förlag 1989.

<http://www.shenet.se/ravaror/kalcium...nat.html#start>